

БИБЛИОТЕКА НА Б. З. БАНКА

ЮБИЛЕЕНЪ БРОЙ

Година 5.

София, юний—юлий 1933 год.

Книга 7—8 (47—48)

ИЛЮСТРАЦИЯ ИЛИНДЕНЪ

Редакторъ: П. МЪРМЕВЪ

Редакция и администрация: ул. „Солунъ“ № 54, телеф. 19-32

Годишенъ абонаментъ за Царството — 120 лв., за Европа — 200 лв., за Америка — 2 долара. Отдѣленъ брой 15 лв.

Д. Д. Д.

ОТМЪСНАТА БИБЛИОТЕКА

Подвигъ за подражание

Отъ четиридесетъ години насамъ името на една страна отъ Балканитъ — Македония пълни историята на човѣчеството

съ трагизъмъ и хероизъмъ.

Съ своитѣ страдания и трагизъмъ тази страна е заприличала на —

адъ,

Дамянъ Груевъ отъ с. Смилево (Битолско), единъ отъ основателитѣ на ВМРО презъ 1893 година.

а съ своя героизъмъ и дѣла — на

вълшебно царство.

Трагизъмътъ не е вѣченъ, защото е резултатъ на външно насилие отъ едно тираническо управление, въ което безумието и умопомрачението взематъ върхъ и, като така, той е осъденъ не само отъ историята, но и отъ всѣка здравомисляща тварь, тогава, когато героизъмътъ, като резултатъ на самоотбрана и саможертва, е вродена добродѣтел на човѣка, безъ който нѣма напредъкъ, нѣма култура, нѣма и животъ.

Героизъмътъ олицетворява националната душа и националната мощъ и въ дни на самосъхрана се обръща въ

исполинь.

Тоя исполинъ бѣ всичко за Македония. Роди се въ училище, израстна въ войска и се организира, за да стане държава въ държава. Тая държава е —

В. М. Р. О.

Плодъ отъ тая държава се яви едно име ново, славно и безсмъртно, наречено —

Илинденъ.

Илинденъ раздруса изъ основи една вѣковна империя, предъ силата и мощта на която не трепна нито учителътъ отъ това училище, нито началникътъ на тая войска, нито управителятъ на тая държава.

Тѣхнитѣ знайни и незнайни имена се редятъ едно следъ друго. Всички обезсмъртиха себе си, прославиха племето и вписаха вълшебна страница въ историята на Македония.

Предъ спомена на тия имена трепва всѣко македонско сърдце, пулсътъ забива по-силно, чувствата заиграватъ, а мислитѣ ни пренасятъ по македонскитѣ простори.

Родна земя днесъ пази тленнитѣ останки на тия великани въ безкрѣстни гробове, а тѣхнитѣ дѣла пълнатъ пѣснитѣ и преданията на единъ измъченъ, но храбъръ народъ.

Иванъ х. Николовъ, отъ гр. Кукушъ, единъ отъ основателитѣ на ВМРО презъ 1893 година.

Предъ списъка на тоя жертвеникъ, който е тѣй голѣмъ, че мъчно би могълъ да се изреди, ние виждаме образа на съвокупната българска душа, съвокупната българска мощъ и гордостта на племето ни.

И днесъ, колкото се отдалечаваме отъ Илинденъ, толкова по-силно трепнемъ предъ загиналитѣ свѣтли образи, защото сме лишени отъ тѣхната закрила. Но нека се чуе и знае, че ние свято пазимъ тѣхната паметъ.

Тѣхната войска, вѣрна на тѣхнитѣ завети, и днесъ броди дебритѣ на Македония, пази всичко родно въ нейнитѣ граници, бди върху нейнитѣ сждбини и виси като Демоклиевъ мечъ надъ пришълцитѣ.

Свещенъ дългъ ни се налага да дораснемъ, за да разберемъ тия образи на Македония въ тѣх-

нитѣ мисли, въ тѣхнитѣ стремежи, въ тѣхнитѣ желания, въ тѣхнитѣ завети и въ тѣхнитѣ дѣла.

Събрани около жертвеника на падналитѣ илинденци, нека колѣничимъ при спомена на тѣхнитѣ имена и дадемъ обещание, че ще следваме тѣхния пѣть и че, по тоя начинъ, тѣ ще намѣрятъ покой на своята душа въ вѣчното жилище.

Ст. Стаматовъ.